

Uffendorfin kartanon tapaus

”Mielenkiintoista”, sanoi Herra Rothenberg ja imaisi jalopuista piippuaan. ”Täällä on mitä ilmeisimmin tapahtunut MURHA.”

Sikarihuoneen persialaismatolla makasi kreivi Von Lutterdorfin eloton ruumis smaragdeilla koristeltu tikari selässään. Keski-ikäisen miehen viininpunaisen tupakkatakin selkämys oli tummunut verestä, joten oli selvää, että traagisesta tapahtumasta oli vierähtänyt jo tovi. Tohtori Hastard, herra Rotherbergin apulainen ja henkilökohtainen ystävä, kumartui ruumiin viereen asettaen etusormensa sen kaulalle. ”Todellakin. Arvostettu kreivimme on ollut elottomana ainakin neljäkymmentä minuuttia. Ehkä jopa kokonaisen tunnin.”

Hastard nousi ja vilkaisi herra Rothenbergiä, joka juuri tyhjensi piippuaan ikkunalaudalle asetettuun norsunluiseen tuhkakuppiin. ”On aika kutsua kaikki paikalle. Olen luultavimmin ratkaissut tämän visaisen arvoituksen. – Tavalliseen tapaan – nopeasti.” Rothenberg käännähti kohti oviaukkoa kuin odottaen, että jotain tapahtuisi.

Ovesta astuivat sisäkkö Marianne, mukanaan hovimestari James Holopainen. Haihatteleva serkkutyttö Irjam Matterhorn ja tennistä pelaava vapaaherra Af Lietendor seurasivat hetkeä myöhemmin. Viimeisenä saapunut oopperalaulajatar Susan Tyffetorpf, herra Rothenbergin sisko, istahti ruskealle, siirtomaatyyliselle sohvalle ja nosti jalkansa koristeelliselle leopardinnahkaiselle rahille.

Af Lietendor sytytti savukkeensa ja nojautui koko seinän peittävää mahonkista kirjahyllyä vasten. ”Herra Rothenbergillä lienee teoria”, hän sanoi, naurahti ja puhalsi vaaleaa savua vasemmasta suupielestään.

Herra Rothenberg mulkaisi virnuilijaa, kääntyi ja osoitti teatraalisesti Irjam Matterhornin hametta. ”Teillä on heinäkuituja vaatteissanne arvon neiti. – Voisitteko ystävällisesti selittää miksi.” Irjam nolostui, nosti kätensä otsalleen ja huokaisi. Hänellä oli selvästi jotain salattavaa.

Tohtori otti suurennuslasinsa ja konttasi tarkistamaan herra Rothenbergin rohkeaa väittämää. ”Toden totta. Helmoissa on heinänkorsia. Katseenne on tarkka kuin Indokiinalaisella metsähaukalla. Tutkin niitä armeijavuosinani.”

Herra Rothenberg myhäili tyytyväisenä ja suki samettisia viiksiään. Kiusalliselta tuntuvan hiljaisuuden jälkeen hän asetti kätensä huolettomasti pikkutakkinsa liian pieniin taskuihin ja katsahti sisäkkö Marianneen. ”Teillä oli kiihkeä suhde herra Af Lietendorin kanssa. Kengissä on santaa,

joka on peräisin kartanon tiluksilla sijaitsevasta ladosta. Samaa kuin Af Lietendorin savukerAsian vasemmassa yläkulmassa. – Minä havaitsen kaiken.”

”Herra varjele”, Susan Tyffetorpf sanoi ja kääntyi peittäen kasvonsa. Hän oli mitä ilmeisimmin suuren tunnemyrskyn vallassa.

”Susan Tyffetorpf oli ihastunut herra Af Lietendoriin ja tämän takia hovimestari James murhasi Von Lutterdorfin.” Rothenberg sanoi ja hyppäsi hajareisin keskelle huonetta. ”Häh?” vastasivat hovimestari James ja tohtori Hastard miltei yhtäaikaisesti. Kummankin suu jäi puolittain avonaiseksi. Monimutkainen teoria ei tainnut avautua kaikille.

”Hovimestari! Hovimestari on syyllinen”, Rothenberg jatkoi ja heristi turvonnutta, kihdin vaivaamaa etusormeaan. ”Hovimestari halusi Susan Tyffetorpfia niin kiihkoisesti, että teki hänen puolestaan mitä tahansa. – Tyffetorpf tapatti Von Lutterdorfin saadakseen perinnön, jolla houkutella lipevä Af Lietendor itselleen. Tikari kuului Irjam Matterhornin kokoelmiin ja hänestä piti tulla oiva syntipukki. Mutta tikarin lyöntikulma ei sovi sirolle naisihmiselle. Teon takana on luihu, pitkänhuiskea mies.”

Tohtori Hastard antoi rystysensä koskettaa lattiaa ja katsahti herra Rothenbergiä ihailevasti. ”Vähänkö siistiä”, Hastard sanoi ja nosti oikean rystysensä äijätervehdyksen merkiksi. Herra Rothenberg kääntyi ja katsoi ulos. Tuollaisina hetkenä sitä toivoi olevansa elegantti belgialainen.

12.03.2017 Mika Keränen